

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۳/۲۵

احسان الله ارینزی

افریقا

(قسمت پنجاهچهارم)

مدغاسکر Madagascar

(قسمت دوم)

جغرافیای اقتصادی:

نظر اجمالی: مدغاسکر یکی از کشورهای عقب مانده افریقا و دنیاست، که بیشتر بخاطر اقتصاد نامنظم و پراکنده شهرت دارد که منابع طبیعی ستون فقرات آن را تشکیل میدهد. نبود مارکیت های سرمایه، ضعف سیستم قضایی، قرارداد های بدون سند در دنیای جهانی و فساد بزرگ اداری از عواملی اند که این کشور را در عرصه های انکشاف اقتصادی و اجتماعی با مشکلات عظیمی روبرو ساخته است. مدغاسکر نیاز دارد که به بهبود سیستم تعلیم و تربیه، صحت عامه و ایجاد فضای مناسب و مطمئن کار و سرمایه گذاری برای انکشاف دوامدار اقتصاد توجه جدی میذول نماید. زراعت، جنگلداری و مالداري 80% مردم را مصروف ساخته و حدود 40% تولید ناخالص داخلی را تشکیل میدهد. در عین حال قطع بی رویه جنگلات حتی برای چوب سوخت و فرسایش زمین های زراعتی از نگرانی های بحساب میرود که سکتور زراعت و جنگلداری مدغاسکر با آن روبروست.

بعد از آنکه مدغاسکر راه رشد سوسیالیستی را، در اواسط دهه 90 قرن گذشته ترک نمود، به مشوره های World Bank و IMF درباره پالیسی های اقتصاد بازار آزاد، واگذاری گوش داد و کارهای درین راستا آغاز نمود که با کودتای سال 2009 دوباره متوقف شد. در عین حال ایالات متحده امریکا و چندین کشور دیگر تمام کمک های انکشافی خود را متوقف ساخته و هر نوع ارتباط آتی را، با تغییرات اساسی و انتخابات دموکراتیک مرتبط اعلام نمودند.

این انتخابات در سال 2014 برگزار شده، بسیاری از سیاست های و پالیسی های پیش از کودتا دوباره رسمیت یافته و آهنگ رشد اقتصادی با کندی دوباره آغاز شد.

صادرات البسه افزایش یافت که بیون محصول گمرکی به امریکا صادر میگردد و قبلاً به اساس قرارداد African Growth of Opportunity Act (AGOA) آغاز شده بود. متأسفانه که ناکامی دولت مدغاسکر در قسمت رعایت مواد قرارداد AGOA، باعث قطع صادرات البسه مدغاسکر به امریکا شد که حدود صد هزار نفر را بیکار ساخت و تولید ناخالص داخلی 11% کاهش یافت.

مدغاسکر بعد از تلاش های زیادی موفق شد تا در سال 2015 باز قرارداد صدور تکه و البسه را تحت AGOA به ایالات متحده امریکا بدست آورد. مدغاسکر 80% وانیل Vanilla دنیا را تولید میکند. بته ای که به خوراک طعم خوبتر میدهد و یکی از منابع درآمد خارجی این کشور بحساب میرود.

تاهنوز هم اصلاحات در سکتور اقتصاد مدغاسکر ضعیف است و منابع عایداتی محدود که باعث بلند رفتن انفلاسیون میشود. در حال حاضر IMF تلاش میکند تا دولت مردان این کشور را متوجه بلند بردن ظرفیت برای جلب سرمایه گذاری و تحکیم سیاست های پولی و مالی خود گرداند.

تولید ناخالص داخلی GDP: 51.26 بلیون \$ (2023).

رشد سالانه تولید ناخالص داخلی (GDP): 3.8% (2023).

عاید سرانه سالانه: \$ 1600 (2023).

ساختار سکتوری تولید ناخالص داخلی: زراعت 22.6%، صنعت 22.4% و خدمات 44.7% (2023).

د پانو شمیره: له 1 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنیت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ

انفلاسیون: 9.9% (2023).
نیروی کار: 16.51 میلیون نفر.
نرخ بیکاری: 3% (2024).
زندگی زیر خط فقر: 70.7% (2012).
بودجه: عواید 1.75 بلیون \$ و مصارف 1.52 بلیون \$ (2022).
صنعت: پروسس مواد خوراکی (گوشت، برنج، سبزی، بوره، بسکیت و نوشیدنی ها)، صابون، منسوجات و البسه، شیشه، سمنت و سایر مواد ساختمانی، استخراج معادن، صنعت چرم، کاغذ، تصفیه کردن مواد نفتی، مونتاز موتورها، کوچک، اشیای چوبی و کارهای دستی.
رشد سالانه تولیدات صنعتی: 2.91% (2023).
تولید برق: 587000 kW (2020). از تیل 59.8%، از آفتاب 1.1%، از آب 38.2% و فاضلات 1%
مصرف برق: 1.72 بلیون kWh (2019)،
تولید تیل خام: صفر بیرل - روز (2021)،
ذخیره تیل: صفر بیرل (اول جنوری - 2021)،
مصرف تیل: 21100 بیرل - روز (2019)،
واردات تیل: 20200 بیرل - روز،
تولید گاز: صفر متر مکعب - سال (2021)،
ذخیره گاز: صفر متر مکعب (اول جنوری - 2021).
زراعت: 71.1% زمین های مدغاسکر تحت کشت است که 6% زرع شده و 65.1% ان را چراگاه ها تشکیل میدهد. 21.5% زمین های مدغاسکر را جنگلات و 7.4% باقی مانده را کوه ها، دریاها، شهرها، مناطق کار و تولید و محلات بود و باش روستایی تشکیل میدهد. در سال 2012 موزی 10860km² زمین این کشور کشت میشود. 24% تولید ناخالص داخلی ازین سکتور بدست می آید. وانیل (یک نوع مصالحه دیگ)، قهوه، ککو، ناربال، نیشکر، جواری، ارزن، برنج، لونگ، مرچ سیاه، نخود، پیاز، تنباکو، انواع میوه ها، سبزی، گوشت، لبنیات، تخم مرغ و علوفه از محصولات مهم زراعتی و مالداری این کشور به شمار میروند.
مالداری: چراگاه های سرسبز مدغاسکر برای انکشاف مالداری بسیار مناسب اند. دولت مدغاسکر تلاش میکند تا سرمایه گذاری درین بخش را تشویق نماید. در حال حاضر 60% مردم روستاها از طریق زراعت و مالداري زنده گی میکنند. گاو 9.7 میلیون، بز و گوسفند 2 میلیون، خوک 1.4 میلیون، مرغ خانگی 26 میلیون و حیوانات بارکش مردم و شرکت های ماهیگیری هر سال حدود 150 - 170 هزار تن خوراکی بحری صید میکنند که در حدود 30% بعد از پروسس بخارج صادر میشود.
معادن: گرافیت، الماس، طلا، یورانیم، توریم، کرومیت، بوکسیت، نکل، زغال سنگ، سنگ آهن، نمک و کوارتز.
صادرات: به ارزش مجموعی 4.68 بلیون \$ (2022).
قهوه، وانیل، ماهی و سایر خوراکی بحری، بوره، منسوجات و البسه، برنج، پیاز، گرافیت و کرومیت.
شرکای بزرگ تجارتي: ایالات متحده امریکا 16%، فرانسه 15%، جاپان 8%، چین 6% و کوریای جنوبی 6%
واردات: به ارزش مجموعی 6.04 بلیون \$ (2022).
اموال نیم ساخته شده ای صنعتی، ماشین آلات، فابریکه های خورد و متوسط، وسایط نقلیه، پرزه جات، تیل و سایر مشتقات نفتی، اشیای استهلاکی، مواد خوراکی، ادویه مواد کیمیایی، اشیای برقی و اسلحه و مهمات.
شرکای بزرگ تجارتي: چین 19%، عمان 13%، فرانسه 10%، هند 8% و افریقای جنوبی 5% (2023)
قروض خارجی: 3.54 بلیون \$ (31 دسمبر - 2023).
واحد پولی: مالاگاسی اریاری Malagasy Ariary
یک دالر امریکایی = 4379.12 مالاگاسی اریاری (30 جون - 2025).
سال مالی: عیسوی (گریگوری).
سیستم وزنی: متریک.
ترانسپورت: مدغاسکر 836km خط آهن، 31640km سرک، 600km راه آبی داخلی و 27 کشتی تجارتي (با ظرفیت 1000GRT یا بیشتر از آن) دارد.

□

14	General Cargo	کارگو عمومی
2	Oil Tanker	تانکر مواد نفتی
11	Others	سایر

د پانوی شمیره: له 2 تر 6

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې د لیکنيزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولی

میدانهای هوایی: مجموعاً 83 (2021)	پخته 26	خامه 57
رنوی طولیتر از 3047m	1	-
رنوی از 2438m تا 3047m	2	-
رنوی از 1524m تا 2437m	6	1
رنوی از 914m تا 1523m	16	38
رنوی کوتس‌تر از 914m	1	18

میدان هلیکوپتر: 5 (2020).

بخشی از پرواز های داخلی و خارجی در مدغاسکر از سوی خط هوایی GS Airlines صورت میگیرند که بتاريخ 10 جنوری 2020، به امید کشاندن جهانگردان خارجی به این کشور تاسیس شده است. Air Madagascar اولین شرکت دولتی خدمات هوایی ملکی این کشور است که از سال 1947 باینطرف به پرواز های داخلی و خارجی (افریقا، آسیا، اروپا و جزایر بحر هند) پرواز میکند. این کشور در حال حاضر 4 شرکت مسافربری، چارتر و کارگویی ملکی دولتی و خصوصی دارد و همه در سال 2020 با 19 بال طیاره 542000 مسافر و 16.25 ملیون mt-km مال التجارة را جابجا نموده اند. 1320000 موتر تیزرفتار، بس، لاری، تانکر و سایر وسایط نقلیه ساختمانی و معدنکاری.

بنادر: آنتسیرانانا Antsiranana، مهاجانگا Mahajanga، توماسینا Toamasina و تولیارا Toliara. مخابرات: کود تلفون (00261). تعداد تلفون های دیجیتال 3000 و همراه 25.4 ملیون (2023). مدغاسکر در مقایسه با تعداد بیشتر کشورهای افریقایی سیستم بهتر مخابرات و تکنالوژی معلوماتی دارد که در نتیجه رقابت سالم بین چند شرکت خصوصی عرضه خدمات مخابراتی بوجود آمده است. مدغاسکر برای ارتباطات داخلی خود از وایر، کواکسل کیبل، مایکرویف، Tropospheric Scatter و تلفون های همراه کار گرفته میشود. کیبل های زیرآبی METISS، Africa 1، Eassy، SEACOM و LION باعث اتصال آسان این کشور با موریسیس، جنوب افریقا و بعد کل دنیا شده است. مدغاسکر برای ماهواره های انترسپوتنیک و انتلسات (ابحار هند و آرام) دو ستیشن زمینی در خاک خود دارد.

رسانه ها: رادیوی ملی مالاگاسی RNM و مالاگاسی (TVM) TV شبکه های وابسته به دولت سراسر این کشور بیننده و شنونده دارد. مدغاسکر 12 رادیو و 3 تلویزیون خصوصی دارد که بیننده گان و شنونده گان آنها، در مراکز شهری و مناطق اطراف شهرها برنامه ها آن ها را دریافت میکنند. رسانه های و دیداری بیرونی نیز از طریق کیبل، انترنت و ماهواره درین کشور علاقمند دارند.

شرح وسایل انتشاراتی موجی در مدغاسکر (2020)			
9 ملیون	کل تعداد رادیو	AM FM 9 و 2= =	مراکز نشرات رادیویی
7.2 ملیون	کل تعداد TV	4	مراکز نشرات تلویزیونی

کود انترنت: mg.

مشترکین انترنت: 5.2 ملیون. 20% مردم (2023).

انکشاف اجتماعی: مدغاسکر بحساب تولید ناخالص داخلی و عاید سرانه سالانه، از ممالک عقبمانده افریقا و جهان بحساب می آید. به اساس معلومات CIA World Factbook – 2023 هر باشنده این کشور سالانه بطور متوسط \$ 1600 عاید دارد 3 – 4 برابر بیشتر از عاید افغانستان میباشد.

76.7% مردم مدغاسکر بالای 15 سال (مردان 78.4% و زنان 75.1%) دارای تعلیمات متوسط، مسلکی و یا عالی هستند. تعلیم و تربیه برای اطفال 6-15 سال الزامی و رایگان است، جوانان بطور متوسط 12 سال درس میخوانند، 74% اطفال واجد شرایط به مکاتب میروند، دولت 3% تولید ناخالص ملی را به امر انکشاف معارف و تحصیلات عالی اختصاص داده و دولت و سکتور خصوصی هر دو میکوشند تا زمینه های تعلیم و تحصیل خوب

د پانوی شمیره: له 3 تر 6

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

برای کودکان، جوانان و نوجوانان کشور را فراهم کند. در سال های 2004 – 2009 حدود 25% تعلیمات ابتدایی توسط مکاتب خصوصی فراهم میشده. زعد از آن این فیصدی بیشتر شده است.

تعلیم و تربیه در مدغاسکر از کودکستان آغاز و به پوهنتون به پایان میرسد. رفتن به کودکستان رایگان نیست. مکاتب ابتداییه 5 سال (7-11 ساله) است که متعلمین در آن زبان محلی، معلومات مدنی، جغرافیه، حساب و مذهب فرا میگیرند و در مکاتب دولتی رایگان میباشند. مکاتب متوسطه 4 سال (12-16 سال) اند که متعلمین به انگلیسی درس میخوانند. بعد ازین دوره لیسه می آید که دو نوع اند: لیسه های بخش اقتصاد و لیسه های عمومی. لیسه 3 سال را دربر میگیرد که الزامی نیست و شاگردان میتوانند آن را تعقیب نمایند و یا به مکاتب فنی و مسلکی بروند. حدود 5% - 7 فارغین دوره متوسطه در مکاتب فنی و مسلکی ثبت نام میکنند که بین 2 – 4 سال وقت میگیرد و متعلمین را برای کارهای عمدتاً فنی تربیت و یا برای رفتن به تحصیلات عالی فنی و مسلکی آماده میسازند. مدغاسکر 44 موسسه تحصیلات عالی و مسلکی دارد که جوانان دختر و عمدتاً پسر را در رشته های تربیه معلم، زراعت، بیالوژی، تجارت و اقتصاد، طبابت و تکنالوژی طبی، اداره، علوم طبیعی، انجینری و هنرهای زیبا تربیت مینماید. دو پوهنتون دولتی نیز درین کشور فعال اند. یکی پوهنتون انتاناریو که در سال 1961 تاسیس شده و حالا 4 شهر بزرگ شعبه و بیش از 50000 محصل دارد. دومی انستیتوت تکنالوژی اریتریا.

□

شرح مراکز تعلیمی مدغاسکر (2021)			
نوع مرکز تعلیمی	تعداد مرکز	مجموع آموزنده	مجموع آموزگار
مکاتب ابتدایی	6340	380000	126700
مکاتب متوسطه	4000	240000	80000
مکاتب فنی و مسلکی	300	158000	5000
تحصیلات عالی	44	128000	10000

مدغاسکر 5 روزنامه سراسری و حدود 80 هفته نامه، ماهنامه و گاهنامه دارد که بیشتر به سکتور خصوصی تعلق دارد. هر سال بطور متوسط 250 عنوان کتاب جدید علمی، هنری، ادبی، تخنیکی و معلوماتی نشر می شود و هر نفر سالانه بطور اوسط 0.3Kg کاغذ را برای نوشتن، خواندن و نشرات به مصرف میرساند که یک رقم کوچک است.

محیط زیست در مدغاسکر بعلت ضعف اقتصادی، حکومتداری ناموفق، سطح پایین آگاهی عامه و کمبود تبلیغات دولت و موسسات صدمه دیده، خدمات صحی مکفی نیست و بیمه های وجود ندارد که در اوقات مرضی، بیکاری، پیری، معلولیت، تقاعد و مرگ با مستمندان و نیازمندان کمک کند.

دولت مدغاسکر 3.5% تولید ناخالص داخلی خود را به صحت مردم (کلینیکها، شفاخانه ها، واکسین، دندان، زیبایی، ادویه، تحقیقات و امور انکشافی) اختصاص داده (2021)، افزایش سالانه نفوس 2.27% است (2022) که در دنیا درجه سی و چهارم را به خود اختصاص میدهد، در 1000 طفل نو تولد 39.04 نفر میمیرند که در دنیا جایگاه سی و چهارم میشود، عمر وسطی مردم به 68.17 نزدیک میشود، یک زن در کل عمر بطور وسطی 3.62 طفل دنیا می آورد که در دنیا جایگاه سی و چهارم را دارد، 26.4% کودکان زیر پنج سالگی وزن کافی ندارد، 85% مردم به آب صحی آشامیدنی دسترسی دارند، 49.2% تشنابها صحی و عصری اند، حدود 42000 نفر با HIV/AIDS زندگی میکنند، هر سال بطور متوسط 1800 نفر بعلت این مرضی میمیرند و در هر 100000 نفر 220 نفر توبرکلوز دارند.

اگرچه قوانین مدغاسکر حقوق زنان را با مردان مساوی قید نموده، اما در عمل بعلت حاکمیت ذهنیت قبیلوی، ضعف اقتصاد، پایین بودن سطح آگاهی عامه و تعلیم و تربیه این مساوات عملی نمیشود و زنان مشکلات زیاد دارند. دولت مدغاسکر در کار فراهم کردن مصروفیت های سالم برای جوانان از قبیل تعلیم و تربیه، میادین و کلوب های ورزشی، تفریح سالم و سیر و سیاحت نیز ناتوان است و با مشکلات زیادی دست به گریبان است.

در مدغاسکر به هر 3.9 نفر یک TV، به هر 3.1 نفر یک رادیو، به 30 متعلم یک معلم، به 15 محصل یک استاد، به هر 408 نفر یک تلفون دیجتل، به 1.2 نفر یک تلفون همراه، به 5000 نفر یک داکتر عمومی و به 5000 نفر یک بستر شفاخانه میرسد، 39% مردم برق و 20% انترنت دارند.

قوای مسلح: قوای مسلح مردم مدغاسکر شامل قوای زمینی، قوای بحری، قوای هوایی، ژاندارم ملی، پولیس و امنیت. سن خدمت عسکری: 18 – 25 ساله، برای مردان بطور داوطلبانه (18 ماه)، سهم مصارف عسکری در تولید ناخالص داخلی: 0.7% (2024).

منازعات منطقوی: مدغاسکر بالای جزایر Glorioso، Europe Island، Bassas da India و Juan de Nova Island که تحت حاکمیت فرانسه قرار دارند، ادعای مالکیت دارد. مواد مخدر: شاه دانه وحشی و کاشته شده Canaabis در مدغاسکر وجود دارد که بیشتر مصرف داخلی دارد. به همین ترتیب مدغاسکر راه رسانیدن هیرویین به جنوب غرب آسیا و سایر کشورها بحساب میرود. تاریخ: حدود 2000 سال قبل از میلاد مردم زردپوست (ماله بی و پولینزیایی) از جزایر اقیانوسیه و مناطق جنوب شرق آسیا، به سرزمین مدغاسکر سرازیر شدند. این رفت و آمد به این جزیره تا قرن پنجم دوام داشت. بعد از آن مبلغین مسیحی وارد این سرزمین شده و به ترویج عقاید مسیحی در میان باشندگان مدغاسکر پرداختند. در حدود سال 900 میلادی همان سوداگران عرب که به کار خرید و فروش برده مصروف بودند، وارد مدغاسکر شدند. در قرن 14 سوداگران کوموری چند شهرک و بندر در مناطق ساحلی مدغاسکر اعمار نمودند. پرتگالی ها نیز علاقمند بودند تا طلا، دارو، مواد طبی و عاج این منطقه را به آفریقا و اروپا برسانند، اما چون توفیق نیافتند و جزیره را ترک نمودند (1506 – 1507).

بعد از آن سایر دریانوردان اروپایی وارد این جزیره شده و تجارت برده و دارو و بته های طبی را آغاز کردند. بعد از آن اقوام سکالوا برای ساختن نظام دست بکار شده و در قرن 16 یک حکومت شاهی در مناطق غربی مدغاسکر و مناطق شرقی بتسیلیو ایجاد نمودند.

مرینا Merina که در قرن 17 پادشاه مناطق شرقی بود و یک پادشاه نیرومند بحساب می آمد، در صدد یکجا ساختن مناطق شرقی و غربی شد و از مسولان حکومت مناطق غربی خواست تا این تقاضای او را بپذیرند. بعد از مرگ مرینا، فرزند او دامای اول (1810 – 1828) اهداف پدرش را برآورده نمود، و مردم سرتاسر جزیره در زیر یک پرچم گرد هم آمدند و یک مملکت متحد را بنیاد گذاشتند.

دامای اول برای نوشتن زبان مدغاسکری، رسم الخط و حروف لاتینی را برگزید، برای ایجاد اردوی ملی دست بکار شد و روابط دوستانه با اعراب و اروپایی ها برقرار نمود. وقتی که دامای اول چشم از جهان پوشید، دست درازی اروپایی ها یک بار دگر در امور داخلی این کشور آغاز گردید. اروپایی ها بهترین زمین های جزیره را تصرف نموده، مزارع قهوه، پنبه و نیشکر احداث نموده و باشندگان اصلی منطقه را مانند برده برای کارهای شاقه تحت فشار قرار دادند. این فشارها آهسته آهسته بحدی افزایش یافت که یک حرکت آزادی خواهانه شکل گرفت و مردم در اوایل سال 1947 قیام کردند، در عوض عساکر فرانسوی نیز از پایگاه های شان بیرون شده و حدود 80000 نفر را کشتند. در اواخر همین سال چند واحد نظامی مدغاسکر نیز با آزادی خواهان یکجا شد و صدای آزادی و استقلال کامل مدغاسکر بلندتر شنیده شد. نیرومندی قیام مقامات فرانسوی را برای مذاکرات حاضر نموده و مردم مدغاسکر در سال 1958 برای آزادی کشور شان در چوکات جامعه فرانسه رای دادند. در سال 1959 فیلیبرت تسیرانانا بنیان گذار حزب سوسیال دموکرات مدغاسکر بحیث رییس جمهور این کشور انتخاب گردید. یک سال بعد از آن مدغاسکر استقلال کامل خود را بدست آورد و بحیث عضو سازمان ملل متحد پذیرفته شد.

تسیرانانا، باز هم در انتخابات سال های 1956 و 1972 بحیث رییس جمهور انتخاب شد. در سال 1972 نظامیان از راه کودتا بقدرت رسیده و جنرال رمانانتسوا از سوی شورای حاکم نظامی بحیث نخست وزیر مدغاسکر انتخاب شد. نظامیان قانون اساسی مصوب 1959 کشور را معطل نموده و هر دو مجلس شورای ملی را منحل نمود. نظامیان فرانسه در سال 1973 عساکر مدغاسکر را تخلیه کردند و در ماه جون سال 1975 دیدیر راتسیراکا **Didier Ratsiraka** صاحب منصب قوای بحری و عضوی شورای نظامی بحیث نخست وزیر این کشور انتخاب شد. وی راه سوسیالیسم را در پیش گرفت، قانون اساسی جدید را نافذ کرد و نام کشور نیز به جمهوری دموکراتیک مالاگاشی تبدیل شد. دیدیر راتسیراکا در نتیجه همه پرسی 21 دسمبر سال 1975 بحیث زمامدار کامل این کشور معرفی شد و به این ترتیب دومین مرحله ریاست جمهوری مدغاسکر آغاز گردید.

در ماه جنوری سال 1976 جگتورن راکوتومالالا زمام امور را در دست گرفت که در سانحه هوایی ماه جولای کشته شد و ژوستین راکوتونیاپنا بجای او نشست. در سال 1977 دزیره راکوتواریژاونا بحیث نخست وزیر این کشور معرفی شد.

از سال 1977 تا 1979 به اثر گرسنه گی، نابرابری های سیاسی و مشکلات اقتصادی در مدغاسکر واقعات خونینی بوقوع پیوست. بغاوت های ضد دولت چند نقطه را دربر گرفت و هزاران نفر کشته شدند. در سال 1990 گروه های سیاسی مدغاسکر در چوکات قانون تنظیم شده و در سال 1991 حالت اضطراری از سوی دولت اعلان گردید. مظاهره کننده گان میخواستند که رییس جمهور راتسیراکا از قدرت کناره گیری نماید؛ اما نظامیان باز بالای مردم گلوله باری نموده و چندین نفر را کشتند. دیدیر راتسیراکا در سال 1989 برای بار سوم بحیث رییس جمهور سوگند یاد کرده بود.

در ماه مارچ 1992 قانون اساسی مدغاسکر باز هم تحت مطالعه قرار گرفت، نظام کثرت گرا تصویب شد و البرت زافی بحیث رییس جمهور سوگند وفاداری یاد کرد. در سال 1994 باز هم یک موج بزرگ اعتراض و مظاهره مردم، این کشور را دربر گرفت که عوامل بزرگ آن ناداری، گرسنه گی و مشکلات اقتصادی بود. در این میان هم مردم

و هم دولت هر دو تلفات و خساراتی را متحمل گردیدند. در نتیجه همه پرسى سال 1995، صلاحیت های رییس جمهور البرت زافی درین کشور افزایش یافت، اما شورای ملی در ماه می سال 1996 دولت را صلب صلاحیت کرد، زافی از قدرت کنار رفت و باز هم دیدیرراتسیراکا بحیث رییس جمهور تعیین شد. در سال 1998 تغییراتی در مواد قانون اساسی مدغاسکر تصویب شد و این کشور به شش منطقه خودمختار تقسیم گردید.

در جریان نخستین ماه های سال 2000 حدود 100 نفر به اثر توفان های بحری در مناطق جنوبی مدغاسکر تلف، هزاران دگر زخمی و هزاران نفر از خانه های شان بیجا شدند. بیجا شده گان از مجبوریت راه چور و چپاول را در پیش گرفته و بر اموال و دارایی های مردم در پایتخت حمله کردند. تعداد زیادی مردم به اثر خشکسالی ماه سپتمبر همین سال نیز آواره و بیچاره شده و صدها نفر از گرسنگی هلاک شدند.

معاون شورای ملی مدغاسکر در اواخر سال 2000 به اتهام توهین به رییس جمهور باز داشت شد. در انتخابات فیروری 2002، باز هم دیدیرراتسیراکا بحیث رییس جمهور مدغاسکر انتخاب شد. مخالفین این انتخابات را غیرشفاف و مملو از تقلب دانستند، به همین دلیل دیدیرراتسیراکا محاکمه شد و مار راولو مانانا **Mark Ravalomanana** بحیث رییس جمهور سوگند وفاداری یاد کرد. مارک مانانا در انتخابات سال 2006 نیز رای مردم را بدست آورد و موقف خود را بیشتر تقویت نمود.

در سال 2009 باز احزاب مخالف به جاده ها ریخته و یک موج اعتراض و مظاهره این کشور را دربر گرفت. دولت پیش از آن، قیودات بیشتری بالای فعالیت ها و نشرات آنها وضع کرده بود. در نتیجه این اعتراض وسیع احزاب مخالف رییس جمهور مارک مانانا از قدرت کنار رفت و اندری راجولینا **Andry Rajoelina** سیاستمدار مخالف و شاروال پایتخت، برای یک دوره کوتاه بحیث رییس جمهور تعیین شد. راجولینا توظیف گردیده بود تا در یک دوره انتقالی آشتی ملی را استحکام بخشیده و کشور را از پراکنده گی نجات دهد.

در آن وقت شخصیت های ملی، احزاب سیاسی و جامعه جهانی، به یکصدا خواهان ایجاد یک حکومت موقت و وسیع البنیاد بودند تا همه گان در آن گردهم آمده و راه برای برگزاری انتخابات زود هنگام باز شود. سازمان وحدت افریقا نیز از این پیشنهاد حمایت کرد و برای رسیدن به هدف ایجاد حکومت وسیع البنیاد، عضویت مدغاسکر را در آن سازمان معلق ساخت. راجولینا این پیشنهاد ها را پذیرفت، کابینه جدید اعلان نمود و وعده داد که انتخابات را در سال 2013 برگزار خواهند کرد.

روز 17 نومبر 2010 باز یکعده نظامیان برای کودتا آماده میشدند، اما قوت های وفادار به دولت آنها را گرفتار نموده و اجازه ندادند که برای سرنگونی دولت دست بکار شوند.

در جریان همه پرسى همان روز مردم مدغاسکر، از حکومت راجولینا حمایت نموده و از تشکیل دولت فراگیر موجود ابراز رضایت نمودند. در انتخابات سال 2013 مدغاسکر که تحت نظر ملل متحد برای ریاست جمهوری و شورای ملی برگزار شد. وزیر اسبق مالیه راجیونینا **Rajio Nina** برنده شد و مجلس نماینده گان نیز کار خود را آغاز نمود. در انتخابات سال 2018 وی برنده نشد و اندری راجولینا بدین پست گماشته شد که تا حال بر سر قدرت میباشد.

در انتخابات 2019 آقای **Rajoelim** در مقابل هری اعلان موقفیت نمود که در سال 2023 نیز برنده شد. این انتخابات از طرف چند گروپ اپوزیسیون بایکات شد. این در حالی بود که ناظرین ملی و بین المللی از تخطی راپور نداده و جامعه بین المللی نتیجه را پذیرفته شده تلقی نمود.

روابط افغانستان با مدغاسکر:

کتاب (افغانستان و جهان، کشورهای آسیایی و افریقایی) که در سال 2004 از طرف ریاست مطالعات منظوقی وزارت امور خارجه ج.ا. افغانستان نشر شده، معرفی مدغاسکر نیامده و این نشان میدهد که این دو کشور روابط سیاسی ندارند.